

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Разкопски се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Михалъ Хр. Бъчеваровъ извѣстява, че на 8-й Ноемврий (Арахангеловъ-денъ) по домашни причини нѣма да приема посѣщения.

Райна и Ангелъ Мускурови извѣстяватъ, че на именний си денъ (Арахангеловъ-денъ) нѣма да приематъ гости.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Моля всички господа играчи на лотараята отъ гр. София гарантирана отъ Българското княжество, които искатъ да избегатъ отъ всѣкакви недоразумѣния, закѣснѣяване и отъ пощенски разноски да заповѣдватъ при мене се намиратъ билети отъ сжщата лотария и ги продавамъ съ оригиналнитѣ цѣни и съмъ готовъ постоянно да давамъ всѣкакви справки по лотарийни билети.

1—2

Съ почитание:

Аврамъ Саламоновъ

Дава се подъ наемъ дюкянъ, до Окол. Мирово Сѣдилище. Споразумѣние въ редакцията.

ТОДОРЪ ТАБАКОВЪ

адвокатъ съ дългогодишна практика и

ХРИСТО ЧАКАЛОВЪ

лисане на правото

бившии подпрѣдсѣдателъ на Вратчанский Окр. Сѣдъ, бившии прокуроръ на Силистренский Окр. Сѣдъ и пр.

СЕ СДРУЖИХА

Като адвокати и приематъ да завеждатъ и защищаватъ, търговски, граждански и уголовни дѣла прѣдъ сѣдебнитѣ власти въ Плѣвентъ и другитѣ градове на Княжеството.

Съдружието разполага и съ особено изпълнително бюро и персоналъ за бърза и акоратна работа.

Писалището се намира въ Плѣвентъ, улица „Александровска“.

Адресъ: Табаковъ, Чакаловъ и С-ие. Плѣвентъ. 1—184—3

гр. Плѣвентъ, 1 Ноемврий 1898 год.

Най-послѣ управницитѣ на дружеството „Нива“ си оплѣгохъ кошницата; правиха, струваха, нѣ си запазиха доходнитѣ мѣста. Отъ тукъ насѣтне пакъ ще могатъ прѣспокойно да експлоатиратъ своитѣ жертви, както и до сега, и не само че ще ги оголиятъ, нѣ и калъта подъ ногтѣтъ имъ ще измучатъ, защото добръ сж ги вилѣли въ примкитѣ си. Мжчно бѣше отначало на Коларовцитѣ да примамятъ повече жертви, нѣ сладкия езикъ и громкитѣ рѣчи на самораслитѣ финансисти, които се явиха, като защитници на огнѣнитѣ и онеправданитѣ, потсигнахъ гонимата цѣль. Колкото по лесно се поведоха тия жертви на глѣдѣтъ и немотията да се запишатъ членове акционери на това дружество, толкова по мжчно е сега да се отървятъ, защото паяка не така лѣсно испуща жертвата си, а ѝ длъжницитѣ акционери на дружеството „Нива“ не прѣдставляватъ вече отъ себѣ си друго нѣщо, освѣнъ мухи, заплѣтени въ

примката на паяка, всичкитѣ усилия за освобождение на които отиватъ залудо. И тѣ нѣма да се отървятъ, догдѣто паразититѣ, които сж впили своитѣ жила въ тѣхний организмъ, не измучатъ и послѣдната капка кръвъ, вслѣдствие която тѣ даватъ още слаби признаци за животъ. Да, такова е положението на акционеритѣ въ дружеството „Нива“. Тѣ се борятъ, викатъ, струватъ, оплакватъ се, нѣ какво ще сторятъ на тоя паразитъ, който се е насмукалъ вече отъ тѣхния потъ и е всесиленъ съ тѣхнитѣ капиталы, съ които разполага, като съ свои? Нищо. И всичкитѣ имъ усилия да си ликвидиратъ смѣткитѣ имъ останатъ безплодни, защото не сж въ положение да се борятъ съ паразита, който е господаръ на тѣхния трудъ, на тѣхнитѣ спестени съ голѣми икономии скромни суммици. Тѣ не сж въ положение нищо да му направятъ, защото той е гудилъ рѣка врѣхъ тѣхъ и си играе съ честъта и имота имъ, както котката си играе съ мишката, която е вече уловила и тѣ, щатъ-нешатъ, ще се подчинятъ на своя диктаторъ и ще тѣглятъ хумотъ, когото сами сж си нахлузили на вратовѣтъ. Виждаме и ний, че това положение е нетърпимо, нѣ ще го търпятъ тия, които сж станали несъзнателно причина, за да го създадатъ, слѣдъ като останалъ безъ имоти, добитѣкъ и безъ покривъ. Както и да се погледне на това, нѣ прѣдъ перспективата на тая мизерия, която заплашва да обгърне и останалитѣ акционери на това разорително за земледѣлцитѣ дружество, трѣбва да се помисли малко още за участъта и на ония земледѣлци, които сж акционери и по една или друга причина, сж имали благоволения на управителния съвѣтъ, нѣ въ даденъ случай, когато дружеството се види на тѣсно за пари, както е настоящия случай, какво ще стане и съ тѣхъ, а така сжщо и съ акциитѣ на ония, имотитѣ на които се продадохъ отъ сѣдебния приставъ, безъ да се взематъ въ внимание акциитѣ имъ? Това е единъ сериозенъ въпросъ и заслужава да се обърне на него внимание. Този въпросъ за мнитѣ доброжелатели, които иматъ обичай съ крокодилски сълзи да оплакватъ милия народъ може и да не прѣдставлява интересъ, нѣ за всѣкого другото той е важенъ, защото послѣдствията сж много сѣсипателни. Той е важенъ и отъ друга страна, защото съ неговото рѣшаване, ще се рѣши и въпроса за ликвидацията. Не ще съмнѣние, че слѣдъ това ще станатъ достояние на публиката всичкитѣ панаминки, които сж се вършили се за доброто на милия народъ.

Говори се за положително, че лицата отъ управителния съвѣтъ сж истегтели пари отъ дружеството „Нива“ подъ поръчителството на лица не-сжществующи. Ако това е истина, то скандалиозно. Ако лицето на управляющитѣ въ това дружество бѣше чисто, ако тѣхнитѣ съвѣсти не ги гризѣхъ, за гдѣто сж станали причина да се опростятъ съ стотини семейства, тѣ можехъ да направятъ и годишно събрание, да отстъпятъ управлението на друж-тѣ капиталы на други и тѣзи послѣднитѣ да ги оправдаятъ. Обаче, тукъ е болната страна; това е, отъ което най много се отбѣгва. И това се прави вслѣдствие страха, че безчестнитѣ имъ дѣла ще излѣзатъ на лице и всѣки ще ги види, какви доброжелатели сж били, а заедно съ това ще имъ се снемѣ маската и всѣки ще ги удостои съ това, което заслужаватъ — хрѣчката.

Съ своитѣ дѣла управницитѣ на това дружество станяхъ причина да се убие съвършенно кредита и на самото дружество. И това е цѣла истина. Ако всички дружества се стремятъ да повишатъ курсѣтъ на своитѣ акции, управницитѣ

— самораслитѣ финансисти, на дружеството „Нива“ сами ги понижаватъ, това правятъ съ цѣль за лични облаги, а не отъ нѣкакви висши съображения. Най послѣ и стрѣмления на Коларовци да задържатъ насила акционеритѣ за таква и за въ бѣдѣще, иди да потвърди това. А това е цѣла истина.

Прѣвъ мѣсецитѣ Юний и Юлий акционеритѣ на дружеството „Нива“ подадохъ въ мѣстния окр. сѣдъ заявление въ по два еднообразни екземпляри, отъ които едното до управителния съвѣтъ, съ които молѣхъ сѣдѣтъ на основание чл. чл. 23, 152 и 824 отъ новия „търговски законъ“ да не регистрира фирмата на това дружество, тъй като на сила не искатъ да бѣдѣтъ членове. Между другото, подавшиятъ заявлението съобщавахъ на окр. сѣдъ, че сж искали отъ управителния съвѣтъ, съгласно чл. 60 отъ устава имъ и чл. 185 отъ търговския законъ да се свика извънпрѣдно събрание за разрѣшаването на тоя въпросъ, обаче управителния съвѣтъ отказалъ да направи това. Защо? Всѣки се сѣща, защото работитѣ имъ сж чисти на ли? Питаме сега, кое застави Коларова и съдружницитѣ му на дружественнитѣ капиталы да не свиква това събрание? Защо се игнорира законното искание на толкова акционери? Защо въ сжщото врѣме Коларовъ разпрати агенти изъ сѣдѣта да събиратъ акциитѣ на длѣжницитѣ, като ги заплашвахъ, че ще имъ продадатъ имотитѣ, ако не си дадатъ акциитѣ подъ прѣдлогъ, че ще ги смѣняватъ, безъ даже и да даватъ срѣщу това нѣкакви приврѣмenni расписки? Всички тѣзи дѣйствия на управителния съвѣтъ не показвахъ ли, че управницитѣ се боехъ отъ едно извънпрѣдно събрание и, за да се усое-ти това, прибрахъ на простодушното и довѣрчиво население акциитѣ? Кое накара най послѣ Коларова да отива да продава дружественнитѣ акции чрѣвъ сѣдебния приставъ за едни нищожни цѣни, когато той можеше и бѣше длѣженъ да уравни дългѣтъ на акционера срѣщу акциитѣ му и да не туря рѣка на неговитѣ имоти? Да допустнемъ най послѣ, че това продаване става за смѣтка на дружеството, защо тия прѣдмѣти и имоти не се възлагатъ и оставатъ за дружеството, а на името на Коларова, Влахова, Житарова и tutti evanti?

Мнозина може, би ще се усъмнятъ въ това, нѣ то е фактъ. По изпълнителното дѣло № 1144 по описа на сѣдебний приставъ при Плѣв. окр. сѣдъ, I участѣкъ, за минхлата 1897 год., заведено по взысканието на дружеството „Нива“ срѣщу Н. К. за 51 л. 35 ст. съ лихвата имъ по 12% годишно и 3-50 л. разноски сж продадени и възложени върху члена отъ управителни съвѣтъ Димитръ Митовъ, именуемъ се Житаровъ, (3) акции подъ № № 1717, 2281 и 2439 и то всѣка една по 33 лева и словомъ по тридесетъ и три лева едната, когато това врѣме едната акция стуваше повече отъ 100 лева. Това клевета ли е? Какъ ти се струва читателю? Щомъ длѣжникѣтъ е ималъ три акции на сумма 300 лева, дружеството можеше съгласно уставѣтъ си да му ликвидира смѣтката само срѣщу една отъ акциитѣ му, тъй като дългѣтъ му не е билъ повече отъ 80 до 90 лева, а не да ги продава чрѣвъ сѣдебния приставъ и да ги купуватъ самитѣ вхтрѣшни и то съ една нищожна цѣна. Това е непросително, защото съ това се уби съвършенно престижа на дружеството. Другъ бѣше въпроса, ако тия акции се продавахъ отъ нѣкое частно лице и срѣщу неговъ дългъ. И кой върши това? Този комуто е възложено управлението на дружественнитѣ капиталы; този, въ рѣцѣтъ на когото сж повѣрили

своите интереси тѣзи, съ честта и имота на които си играе единъ своеволникъ; този, който употребява всички простени и не простени сръдства, да се задържи за още по дълго време на мѣстото си; този който нарочно намира претексти да отлага годишните събрания по единъ-два пѣти, за да нѣма кой да му иска отчетъ за своеволните му дѣйствия. Върху управителния съвѣтъ лежи всяка отговорност за лошето управление на дружественните капитали, което има за послѣдствие непродаване имотитѣ, стоката и къщитѣ на акционеритѣ му, акциитѣ на които днесъ за днесъ и за въ бѣдѣ сѣ бѣла книга безъ всякаква стойностъ. Когато самото дружество не ги цѣни за нищо, тѣй като то си събира дължимитѣ сумми, безъ да взема въ съображение, че дължниците притежаватъ акции на същата сума, то само по себѣ си става явно, че тѣзи акции сѣ безъ всякаква стойностъ. И това не се прави безъ цѣль. Тукъ се прѣсѣдѣва явно цѣльта чрѣзъ изпълнителната властъ да се изкупятъ акциитѣ на акционеритѣ по 10—20 лева едната и слѣдъ това като си ликвидиратъ своите смѣтки първо управляющитѣ, защото и днесъ иматъ взети огромни сумми подъ лихва, та останалитѣ акционери да дѣлѣтъ, каквото намѣрѣтъ. Обаче тукъ трѣбва да вѣдѣмъ въ своето право властѣта и запази населението отъ окончателното му разоряване, защото сега дружеството е распратило на всичкитѣ си акционери съобщения въ единъ късъ срокъ да внесатъ дължимитѣ отъ тѣхъ сумми. А какво ще стане съ акциитѣ имъ? Ето защо ний искаме намѣсѣта на властѣта, за да се ликвидиратъ поне тѣхнитѣ (на останалитѣ) смѣтки и не се прибѣгва къмъ крайни мѣрки, които ще иматъ за послѣдствие съвършенното разоряване на земледѣлческото население, което съ купуване акции отъ това дружество е имало прѣдъ видъ да си икономиса една каква годѣ сума за въ случай на нужда.

Длъжностъ най-паче на акционеритѣ е да поискатъ още единъ пѣтъ извънрѣдно събрание за ликвидирание на дружеството „Нива“, съгласно чл. 185 отъ „търговския законъ“, въ случай че не бѣдатъ послушани, тогава не имъ остава друго, какво да вършатъ, освѣнъ сами да си разчистятъ смѣтките съ разнитѣ Коларовци, Влаховци и Житаровци, прѣди да имъ се прода дѣтъ за нѣколко цѣни имотитѣ и къщитѣ за тѣхна смѣтка.

Желѣзнитѣ пѣтица, прѣдставляющи мѣстенъ интересъ.

Законътъ отъ 12-й Ф-рий 1896 год. е установилъ правото на собственостъ на Държавата върху желѣзнитѣ пѣтица. Въ законитѣ отъ 21-й Януарий 1889 год. и 14-й Януарий 1894 год. се говори за направата на главнитѣ желѣзнопѣтни линии и за построяването на желѣзнопѣтната мрѣжа въ България. Тия закони, които указватъ начина на строенето, условията на експлоатиранието и които посочватъ общитѣ посоки на линиитѣ, не исчерпватъ въпроса за желѣзнитѣ пѣтица въ страната ни. Тая празнота не е допълнена и съ закона отъ 1897 година, тѣй като юридическата и техническата страна на въпроса не сѣ всестранно изучавани и защото на желѣзнитѣ пѣтица повърхностно се е гледало като на важенъ елементъ за богатството и благосъстоянието въ търговско отношение на България. Така или иначе, смѣло би могло да се каже, какво желѣзнитѣ пѣтица у насъ не сѣ въ състояние да усигорѣтъ редовната служба, която е нужна за търговскитѣ, индустриалнитѣ и стратегическитѣ ни интереси. Единъ бѣгълъ погледъ и върху скромната карта на шосетата ни, ще ни убѣди въ това, тѣй като тѣхното липсование не ни позволява да се ползуваме добръ и отъ малкото ни желѣзници. Освѣнъ това у насъ се забѣлѣзва и нѣмание на достатъчно число желѣзни пѣтица, които прѣдставляватъ мѣстенъ (локаленъ) интересъ.

Изброенитѣ по-горѣ закони за желѣзнитѣ пѣтица въ общи черти посочватъ правилата за тоя рѣдъ комуникация (съобщение), условията за построяването и експлоатиранието. Въ тѣхъ, както и въ ония, които говорятъ за властитѣ, на-товарени съ създаването и управлението имъ, строго-опредѣлена дефиниция нѣма относително „желѣзенъ пѣтъ, прѣдставляющъ локаленъ интересъ“. — Едно кратко опредѣление на това понятие намираме въ закона отъ 12-й Ф-рий 1896 год., чл. 7, въ забѣлѣжката, дѣто е казано: „... малки клонове съ специално назначение, като

съединение на манифактурни или фабрични и други заведенія или рудници съ главнитѣ линии и непрѣдначинени за обществено ползувание на публиката“. Такъвъ пѣтъ е линията отъ захарната фабрика край София до столичната гара. Такъвъ може да бѣде пѣтътъ отъ една линия до нѣкоя станция. Въ Франция такива пѣтица се именуватъ: „chemins de fer d'interet local“. Самото това выражение както казва Mermod, ни наумява пѣтъ за съобщение между немного отдалечени мѣста за подпомагане на локални интереси. Нѣкой считатъ за такива пѣтица ония, които се поддържатъ отъ окрѣтитѣ. И тѣй желѣзенъ пѣтъ, който прѣдставлява мѣстенъ интересъ, състои отъ малки клонове съ специално назначение, съединяющи главнитѣ линии и прѣдначинени за частно ползувание. Тая юридическа дефиниция извличаме изъ забѣлѣжката на членъ 7-й отъ законътъ за желѣзнитѣ пѣтица отъ 1896 година.

Опредѣлението на първостепеннитѣ и второстепеннитѣ линии на желѣзнопѣтната мрѣжа прави Народното Събрание. Това е ясно указано въ закона отъ 1896 год. (чл. 1—3) и въ оня отъ 1895 г. (чл. 1—5). Отъ него се вижда, че законътъ посочва коя е властѣта у насъ, която има право да урежда линиитѣ на пѣтицата, които прѣдставляватъ общъ интересъ. Подобно указание липсва за линиитѣ съ малки клонове отъ локаленъ интересъ. Отъ диспозицията на горѣцитираный членъ 7 явствува, че построяването на такъвъ желѣзенъ пѣтъ ще става съ разрѣшението на Народното Събрание, а по чий рѣшеніе—не е казано. Намъ се струва, че построяването трѣбва да стане по рѣшеніето на това частно или юридическо лице, което за своя смѣтка ще експлоатира желѣзний пѣтъ. Това заключение може да се извади изъ казаный членъ. Напримѣръ Плѣв. Окрѣженъ Съвѣтъ иска да си построи за свои потреби желѣзница. Той зема рѣшеніе и за това му се разрѣшава отъ Събранието. Въ тоя случай Народното Събрание обсъжда въпроса—дали линията, която ще се строи, прѣдставлява общъ интересъ или има локално назначение, тѣй като класираніето на желѣзницитѣ е по-горе. Окрѣженъ Съвѣтъ по силата на горный чл. 7 и възъ основание постановленията на чл. чл. 67 § 2 и 69 § 2, и 103 § 8 могатъ да се занимаватъ съ подобни въпроси. Истото нѣщо, споредъ насъ, би могли да сторятъ и Плѣв. Окр. Съвѣтъ по въпроса за линията „Плѣвенъ—Сомовитъ“ и по други малки клонове, които ще послужатъ за процѣвѣвяването на Плѣвенъ и неговото крайще.

Въ центрътъ на дунавската равнина въ търговско отношение Плѣвенъ ще трѣбва да заема такова мѣсто, каквото Пловдивъ въ Тракия. За такова повдигане на Плѣвенъ, тоя съ историческо значение градъ, освѣнъ важнитѣ фактори: материални сръдства—цари, интелектуални сили—умни и честни търговци, нужно е той да има за съобщение между селата и разнитѣ паланки шосета, а съ Дунава и Балкана—желѣзни пѣтица. Ето защо съ написването на горнитѣ редове ний сериозно зачекваме въпроса за желѣзнитѣ пѣтица, които прѣдставляватъ локаленъ интересъ (на—може би и общъ) за Плѣвенъ.

Мѣстни новини

— На 28 Октомврий въ селото Орѣховица сѣ продадени 28 къщи на акционери отъ Дружеството „Нива“ за дългъ къмъ същето дружество. Всичкитѣ тѣзи лица притежавали и акции, нѣ нѣмало кой да обръща внимание на акциитѣ имъ. Управия. Думата иматъ защитницитѣ на Коларова, инспираторитѣ на „Бдитель“, които непрѣстанно оплакватъ милия народъ и които повече обичатъ да ставатъ отгласъ на частнитѣ си дертове, отколкото да осѣждятъ постѣпката на съмысленика си, пѣкъ и на цѣлия управителенъ съвѣтъ, който е прибѣгналъ до такива крайни мѣрки спрѣмо дължниците—акционери на това дружество. Между лицата, на които сѣ продадени къщитѣ, имало и такива, които имали акции на по-голяма сума отъ оная, която дължели къмъ дружеството.

— За положително се говори изъ градътъ, че всички отъ управителния съвѣтъ, на д-вото „Нива“—С. Коларовъ, Цвѣтанъ Влаховъ, Д. Житаровъ и В. Биволаровъ били отчуждили имотитѣ си върху името на женитѣ си. Допущаме това да е вѣр-

но, нѣ въ всеки случай ний казимъ в. „Бдитель“ защитника имъ, който е посвѣтенъ въ всичкитѣ тайни дѣйствия на казанитѣ лица да опровергае този слухъ. Ако това „Бдитель“ не направи въ слѣдующия си брой, ний ще знаемъ, че Коларовъ, Влаховъ, Житаровъ и Биволаровъ дѣйствително сѣ отчуждили имотитѣ си върху името на женитѣ си.

— Вѣстникъ „Народна Защита“ съобщава, че въ София биле дошли двѣ депутации, една отъ Плѣвенъ, друга отъ Свищовъ, първата идѣла да моли да се откупува линията Джоникъ—Сомовитъ, а втората противодѣйствувала на това, даже и да се закрие Сомовитското пристанище. Ние сме въ положение да извадиме изъ заблудението, въ което е вкаранъ нашия съратъ „Н. Защита“, защото отъ Плѣвенъ никаква депутация не е отишла и нѣ ще ходи да моли нѣкого, още повече за линията Д. Джоникъ—Сомовитъ, каквато несъществува у насъ. За линията Сомовитъ—Ясенъ, за която сме писали толкова много, поради самото ѣ положение, което ѣ свързва съ централната линия, не само днешното правителство, нѣ и самъ г. Начовичъ да дойде на властъ, не би се съгласилъ да закрива, да унищожава готово-построена линия. Хората на западъ гледатъ, колкото е възможно да строятъ пѣтица за улѣснение на съобщенията, а у насъ се намѣрватъ единични личности, даже и вѣстници отъ родѣтъ на тѣзи, които проповѣдватъ сгруппирвание, които искатъ затваряние пристанища, унищожаване построени линий и прочіе дивотий. Ние върваме, че и „Дунавски Извѣстия“, ще да се изсмѣе, ако и въ послѣдния си брой да казва, че съчувствувалъ по идеята съ насъ, нѣ по този въпросъ билъ съ нашитѣ бдители, на които ние ще кажемъ, че бдителитѣ само пишатъ за тази линия да не се купи, нѣ нѣка дойдатъ на властъ, първо ще сѣ за неж. Ние не гледаме, че съединява Плѣвенъ съ Дунава, а гледаме каква е ползата отъ линията. Бѣдѣщето ще убѣди и Свищовци и Никополчани, че тя е необходима. Ние не настояваме непрѣмѣнно да бѣде на Сомовитъ, линията може съ твърдѣ малки разноси да се съедини съ Никополъ, съ когото Плѣвенъ е най-много свързанъ, и ако Никополчани си разбиратъ добръ интереситѣ, тѣ трѣбва да държатъ съ Плѣвенъ и единодушно да работятъ. Нѣ кой ще работи, когато на чело на работитѣ имъ стоѣтъ Свищовци, които сигурно старинитѣ ще си прѣкарватъ въ Свищовъ, а ще останатъ въ Никополъ Х. Дервишъ, който го боли за Никополъ, толкова, колкото и Султана за България.

— Плѣвенскитѣ доброжелатели около в. „Бдитель“, трѣбва да ржкоплескатъ отъ радостъ, че по въпроса за откупуване на желѣзнопѣтната линия Сомовитъ—Ясенъ имъ се притече на помощъ и органътъ на г-на Д-ръ Данева в. „България“. Въ брой 85, въ статията подъ насловъ „Народътъ блаженствува“ писача на тая своего рода статия се мѣчи да докаже на четири страни, че Сомовитската линия щѣла била да коштува на народа нѣколко милиона, и че ако се откупи отъ анонимното дружество за държавна, то се правило съ цѣль за обогатяване на нѣкои отъ нашитѣ, а не защото била нужна и имала значение въ търговско—икономическото развитие на гр. Плѣвенъ и окрѣга. Ний мислѣхме, че „литературнитѣ сили“ около в. „България“ като хора, които иматъ претенция да сѣ сериозни, ще погледнатъ малко по сериозно на тоя важенъ въпросъ, а не така, както се казва—прѣзъ купъ за грошъ. Несериозността и серсемлика въ третиране на въпроси отъ жизненъ интересъ на едно население отъ 200,000 български граждани сѣ допустими и простими на хора отъ лагера на в. „Бдитель“ по простата причина, че тѣ въ подобни случаи сѣ невмѣняеми, нѣ за „цвѣтътъ на интелегентнитѣ сили“ около в. „България“ подобна несериозностъ нито е простима, нито е допустима. Като прочетохъме присѣдѣта на в. „България“ по тоя въпросъ, ний дойдохъме до печалното заключение, че и писачитѣ на тоя публиченъ органъ, заслѣпени отъ партизански страсти гледагъ и третиратъ въпроса отъ партизанска точка зрѣние. Защо не била полезна тая линия в. „България“ не ни казва, нѣ той въ вѣрволицата на псувни, които стоварва по адресъ на умразното правителство, смѣсва и въпроса по Сомовитската линия. Ний въ нѣколко статии нарѣдъ, мислимъ, доказахъме отъ какъвъ жизненъ интересъ е тая линия въ търговско и економическо отношение за градътъ Плѣвенъ и окрѣга му. Съ ругателства и псувни, па макаръ тѣ и да изли-

затъ изъ подъ перата на най интелигентнитѣ сили, ний не ще да се убѣдимъ въ противното. Ний искаме факти, а не еремиевски плачове и псувни. Само осъзнателнитѣ доказателства могатъ да ни заставятъ да повѣрваме и ний, че нашитѣ възгледове по тоя въпросъ сж неправилни и слѣдователно пагубни за държавата. Псувнитѣ, обаче, турятъ ни въ положение да дойдемъ до заключение, че общата зараза, която върлува въ кружока на нашия опозиционенъ печатъ, заразила е и най интелигентнитѣ литературни сили около в. „България“ въпрѣки декларацията на г-на Д-ръ Ст. Данева, изложена въ първий брой на органа на партията му. Ний канимъ в. „България“ да излъже и докаже безполѣзността отъ линията Сомовитѣ — Ясенъ за Плѣвенъ и окръга, или нейнитѣ лоши послѣдствия за цѣлото княжество или отдѣленъ нѣкой градъ и окръгъ. Ако в. „България“ не направи това, ний ще бждемъ въпрѣки волята ни, заставени да заключимъ, че и писачитѣ на тоя публиченъ органъ въ нравственото отношение не падатъ по долуга отъ събратията на в. „Бдителъ“. Ще чакаме.

— *Органътъ на бай Петка Каравелова*, в. „Прѣпорецъ“ се сърди на г-на Великова, че той далъ редактора му подъ сждъ за нанесена клевета по аферата на личния му приятелъ П. Ненкова. Редакцията на в. „Прѣпорецъ“, отъ колкото да се сърди на хората, които за да защитятъ честта си отъ клеветитѣ и нападкитѣ чрѣзъ печата, прибѣгватъ къмъ защитата на закона, по добръ щѣше да стори, ако си поставише за начало да провѣрва истинността на съобщения отъ родѣтъ на ония, като на „личния приятелъ“, па тогава да имъ се дава мѣсто въ вѣстника. Нѣколко пѣти нарѣдъ в. „Прѣпорецъ“ става отзивъ на разни дивотии и небивалици по адреса на г-на Великова. Потруди ли се редакцията на в. „Прѣпорецъ“ да провѣри истинността на една инсинуация отъ многото, отправени по адреса на г-на Великова? Неужели мислятъ редакторитѣ на демократическия органъ, че г-нъ Великовъ за хатѣра на нѣкой дерглии трѣбва да прѣгльща и заминае съ мълчание псувнитѣ и клѣветитѣ, които се сипятъ по неговия адресъ въ колонитѣ на в. „Прѣпорецъ“? Намъ се чини, че ръководителитѣ на публичнитѣ органи трѣбва да поставятъ честта и на другитѣ смъртни на сжитѣ вѣзни, въ които поставятъ и своята, ако не искатъ да си съставятъ хората мѣние, че тѣ сж демагози и шарлатани. Малко повече съвѣсть, г-да, около „Прѣпорецъ“, поведението не ви прави честь.

— Онова тѣпоумно човѣче, което си е прикачило името Велзевулъ вторий, въ една лигава върволица отъ псувни въ фарама „Бдителъ“ е изригало всички мръсотии, които се виѣствятъ въ мръснитѣ му устца, по адреса на лице, несъпричастно по въпроса, подигнатъ отъ насъ за Сомовитската линия. На сжщество съ тъмно и неизвѣстно произхождение, безъ домашна отхрана и възпитание, уличнитѣ псувни и дивитѣ маниери сж естествено вродени. Не напразно францизи на казва, че стилътъ е човѣкътъ. Който е прогледъ върволицата отъ псувни въ в. „Бдителъ“ въ миналия брой, ний вѣрваме, че е видѣлъ изрисованъ образа на тѣпоумния Велзевулъ вторий.

— На 28 тогѣ дѣректора на склада за жребци при чифлика „Клементина“ край гр. Плѣвенъ — г-нъ Хазмановъ е заминалъ за Руссия за покупка на 30 жребци нуждни за склада. За сжщата цѣль, казватъ, че заминалъ и дѣректора на кабиюшки конезаводъ г-нъ Д-ръ Митракевъ. Тѣзи двамата г-да дѣректори лѣтѣтъ бѣхъ въ Цариградъ, сжщо за покупка на три чистокръвни арабски жребци отъ султановитѣ конезаводи. Г-нъ Германовъ гдѣ остана?

— Постиланието на трасето на централната линия върви съ неимѣвѣрна бързина. Мостоветѣ надъ рѣкитѣ: Панега и Искъръ сж вече готови. За сега тренътъ отива отъ Кунино. До колкото можахме да се научимъ отъ компетентнитѣ по постройката лица, линията най късно до 10 Ноемврий ще се съедини съ Романъ. — Плѣвенъ слѣдователно, ще може да се съобщава съ София по желѣзница.

— Напоследѣкъ дѣректоръ—кассиера на дружеството „Нива“ е распритилъ единъ видъ призовки, съ които съобщава на акционеритѣ, че нѣкой, ужъ, били длѣжели вносъ по за единъ-два мѣсеци, а други по за 5-6 мѣсеца, като ги прѣдупрѣждава, че, ако не си внесатъ вносътъ въ разстояние на нѣколко дена, щѣлъ билъ да имъ продаде акциитѣ на търгъ. Има си хасъ и то-

ва чудо да стане — за единъ или два лева да се продаждатъ на търгъ по домашенъ начинъ двѣ три акции. И кой ли ще ги купи? съмняваме се, че Житаровъ ще може да се възползува, догдѣто сж Коларовъ и Влаховъ.

— Г-нъ Шишмановъ и. д. дѣректоръ на Плѣвенската V-кл. училище по собствено желание е прѣмѣстенъ за учителъ при Търновската държавна мъжка гимназия, а на негово мѣсто е назначенъ учителя отъ сжщето училище Иванъ Василевъ Чуховски.

— Днесъ даваме мѣсто на едно обявление отъ нашия съгражданинъ г. Аврамъ Соломоновъ, който е поелъ върху себе си продажбата на лотарийни билети. Ние мислиме, че желающитѣ Плѣвенски граждани, които искатъ да се снабдятъ съ билети отъ Соф. лотария, ще направятъ много по-добръ, ако зематъ отъ него, отъ колкото отъ разнитѣ приходли врѣмѣни въ София спекуланти, и които въ единъ прѣкрасенъ день могатъ да очистятъ добръ устроениитѣ си въ София кантори, безъ да ги узнае нѣкой. — Казахме, че по е добръ да защитаваме нашитѣ си интереси, отъ колкото хорекитѣ.

— Конференцията по обезоръжаванieto ще стане кждѣ края на м. Мартъ 1899 година въ Петербургъ.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

— Духоветѣ въ Критъ сж вече омиротворени. Турскитѣ войски напустнахъ острова и адмиралитѣ на четирѣхъ Европейски сили—Руссия, Франция, Англия и Италия, сж се завели съ урежданieto на администрацията. Заедно съ това наново излиза на сцената въпроса по кандидатурата на грѣцкия принцъ Георги за генералъ Губернаторъ на О. Критъ. Това прѣдложение се направи отъ Руссия. Турция не се съгласи и вслѣдствие на това смугветѣ се повторихъ въ Критъ и се избихъ още нѣколко хиляди души. Руссия подѣржа своето прѣдложение и днесъ. Спорѣдъ „Correspondance Politique“, Италия, Австрия, Франция и Англия сж заявили, че приематъ това прѣдложение. Обаче въ своя врѣда Турция продължава да не приема тая кандидатура. Султанътъ прѣдлага за Генералъ Губернаторъ въ Критъ своя братъ Мухамедъ Али. Това се прави, за да се затруднява рѣшението на въпроса и да се печели врѣме. Обаче, това искание на Султана едва ли ще бжде прието тѣй като настаняването за Генералъ Губернаторъ въ Критъ на Султановий братъ означава въстановяването на всичкото прѣжнѣ влияние на Високата Порта въ Критъ, а заедно съ това нови ужаси, нови вѣстания и нови кланета.

— Касаационнитѣ сждъ е разгледалъ дѣлото на Драйфуса и слѣдъ заключението на Главния Прокуроръ Мано е произнесълъ резолюция, че исканието на ревизията е приемливо по форма и че той ще пристѣпи самъ къмъ допълнителното изслѣдване. По въпроса за прѣпращанieto на наказанието и освободението на Драйфуса отъ затвора касацията е заявила, че за сега нѣма сериозни поводи да се освободи аристования.

— Новия кабинетъ въ Франция е съставенъ окончателно така: Дюклои—министръ прѣдсѣдателъ и министръ на вътрѣшнитѣ дѣла, Лебре — на правосѣдието, Фрейсине—на войната, Локроа на морината, Лейгъ на народното просвѣщение, Деломбръ на търговията, Виже на земледѣлието, Кронцъ на общ. сгради и Гиленъ на колонитѣ.

— Въ телеграмитѣ на телеграфната агенция срѣщаме слѣдущето:

На банкетъ даденъ въ Лондонъ отъ Лодмера, Лордъ Сализбури е съобщилъ, че английското правителство е приело поканата да вземе участие въ конференцията противъ анархиститѣ, нъ той нѣма много голѣми надѣжди въ усилията на законодателството противъ злото. Инициативата за тази конференция е взета отъ италианското правителство. Една отъ послѣднитѣ държави, които закъснѣхъ съ отговоритѣ си бѣше и Англия. Както се вижда вече отъ рѣчта на Лордъ Сализбури и Англия се присѣдинява къмъ това прѣдложение, като ще вземе чрѣзъ свои делегатъ участие въ тая конференция. По нататѣкъ въ рѣчта си Лордъ Сализбури, английския пръвъ министръ, е говорилъ за блѣстѣщитѣ походи въ Суданъ и въ Индия и за удовлетворителнитѣ резултати отъ усилията на европейския концертъ въ Критъ и похвалява адмиралитѣ. Между дру-

гото Лордътъ е казалъ и за възникнѣлий конфликтъ между Англия и Франция по Фашода „Ний бѣхъме напоследѣкъ“, прибавилъ той, „прѣдъ въпроса за една европейска война“. Работата се свърши благополучно, нъ имаше единъ моментъ, въ който изглеждаше, че тя ще се свърши по другъ начинъ. На голѣмата мъдростъ и здравъ разумъ, за който Франция даде доказателство при извършѣдни обстоятелства, избавихъ Европа отъ много опасната буря, която ѝ застрашаваше. Войната, може би, не бѣше толкова близка, колкото вѣстницитѣ дадохъ да се вѣрва. Тия съображения, както и много други принудихъ правителството да вземе мѣрки, за да не бжде изненадано отъ нѣкоя опасностъ като се казва, че ний сме искали да завземемъ Критъ или Сирия и да обявимъ протектиората си надъ Египетъ. Ний сме доста доволни отъ настоящѣло си положение въ Египетъ и ний не вѣрваме, че за сега сжществуватъ причини да го измѣняваме“.

— Шакиро Паша е получилъ единъ ултиматумъ отъ адмиралитѣ въ Канея, въ който се казва, че на 3-й Ноемврий всичкитѣ турски офицери, войници и жандарми, безъ изключение трѣбва да сж напустнали острова, както и всичкитѣ кораби, които сж въ пристанищата. Цѣлия турски воененъ материалъ остава подъ покровителството на адмиралитѣ, а турското знаме ще се отстрини. По тоя случай въ Цариградъ се прѣска слухъ, че се очаква министерска криза, като жертва за изгубването на о. Критъ.

— Отъ Парижъ съобщаватъ за положително, че между уловенитѣ у Естархази документи имало едно писмо, написано на абсолютно сжщата книга, както и бордерото. Касаационнитѣ сждъ изслушалъ бившия воененъ министръ Кавенякъ.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

— „Новое Врѣмя“ като критикува европейския концертъ, когото нарича една отровна подкваса, която прави да киши цѣлия Истокъ и лишава Руссия отъ нейното миротворно влияние надъ него, свършва така:

„Системата на европейския концертъ въ всѣко отношение—е полезна само за ония държави, които, по какъвто и да било начинъ искатъ да прѣдизвикатъ криза на Истокъ и да насилятъ раздѣлата на Турция. Тя разгласява и прави неоправимо всѣко стѣлкновение между султана и християнскитѣ негови поданици, тя распалва между тѣхъ ненавистъ и взаимно ожесточение; подѣржа Истокъ въ постоянно възбуждение. Като ограничава миротворното влияние на Руссия, тя дава мѣрката въ источнитѣ работи на европейското ничтожество. Тя създава атмосфера, въ която благополучно цѣвти германското прѣобладаване и затруднението да има влияние руския гласъ.“

Въпроса за европейски концертъ възниква самъ по себе си, когато се сложи да се рѣши процесътъ на славянитѣ въ Македония съ турцитѣ.

Това е — рѣшителна стѣпка въ ходѣтъ на источния въпросъ и прѣдъ нея ние сме длѣжни да се запитае: може ли и този процесъ благополучно да се разгледа въ това раздражително състояние на европейския концертъ или не? Македония—не е островъ Критъ, възстанието въ който тѣй легко и удобно може да се локализира. Македонскитѣ славяни не само че сж намъ едновѣрни, както критянитѣ, нъ още и еднокръвни, и тѣхнитѣ права и претенции да се отдаждатъ на сждѣтъ на нѣмската и английската дипломация, ще бжде за насъ съвсѣмъ не тѣй легко, както показватъ срока и границитѣ на търпѣние на онѣзи народи, които не ни сж толкова близки по кръвъ. Македония — е прѣдметъ на споръ и арена за състезание на всичкитѣ балкански славяни, будни при всѣки вистрѣлъ въ неж. Тя е за турцитѣ — тѣхната послѣдняя не мюсюлманска провинция въ Европа и при това най-доходната отъ всичкитѣ други провинции.

Само западно-европейската дипломация може спокойно да гледа на всичко това. За нея колкото е по-лоше на Истокъ толкова е по-слаба и Руссия. Освѣнъ това, за нея е съвършено безразлично кого ще бомбардирватъ — турчина, или славянина за възбуденото клане; намъ, прѣди всичко, е нежелателна самата рѣзня. Въ това положение рускитѣ интереси, ония на славянитѣ и на самата турция се тѣй сжходатъ, че образуватъ отъ себе си обща група противъ натиска на държавитѣ отъ концерта.

Като съдимъ въ тия рѣшителни граници, когато въ Турция сѣ останали само двѣ християнски провинции, отъ които едната — Македония наша съплѣмненница, другата Армения, която граничи съ насъ, ние сме длѣжни словомъ и дѣломъ твърдо да окажемъ на свѣта, че за тѣхъ, ние не можемъ да допустнемъ такъвъ тригодишенъ европейски концертъ, какъвто туку що видѣхме на Критъ и заради това, като оставаме въ европейския концертъ по дѣлата на Критъ, бѣдѣето на когото е вече тѣй близо до обезпечение, ние вземаме на своя отвѣтственостъ сѣдбинитѣ на Македония и Армения и порядъка въ тѣхъ, и нѣма да прѣтърпимъ въ това никакво чуждо вмѣшательство и никаква помощъ“.

(в. „Врѣме“)

— Четемъ въ в. „Бюлетинъ“ брой 55. Съ указъ отъ 3 Юлий т. г. Русскій императоръ е отмѣнилъ наложеното прѣзъ 1890 год. износно право на каменната солъ, изнисана за България прѣзъ Мариополъ. Това отмѣнение е направено за опитъ и ще трае до 1 Январий 1994 год.

РАЗНИ

ЖЮЛЬ ВЕРНЪ

Жюль Вернъ, знаменитъ по своитѣ естествено-исторически романи, се явява за единъ отъ най много плодovitитѣ писатели. Безъ да се гледа на това, че той е издалъ първия си романъ на 35 годишната си възраст, въ сегашно врѣме числото на написанитѣ отъ него томове надминаватъ шестъ пкти числото на годинитѣ му. Прѣстарелия писателъ, който сега е на 70 години, се отличава и сега съ забѣлжителната бодростъ и прѣснота на ума. Той става доста рано и безъ почивка работи до 11 часа. Послѣвкуската той обикновенно чете вѣстници и списания. Най много трудъ му прави, спорѣдъ собственитѣ му думи, четението на различнитѣ описания и пктешествието на различнитѣ географически и етнографически съчинения, изучаването на които му е необходимо въ качеството на най главна прѣдварителна работа за романитѣ му. Работата се състои въ това, че Жюль Вернъ пктува доста рѣдко; всичкитѣ ония мѣстности, които описва въ произвѣденията си съ такава необикновена нагледностъ, той ги знае само по книгитѣ. Жюль Вернъ ималъ въ кабинета си единъ оригиналенъ земенъ глобусъ. Прѣди да почне нѣкой романъ, той съединявалъ съ права черта двѣ главни мѣста, въ които и между които ще се разиграва драмата и слѣдъ това изучавалъ, както главнитѣ, тѣй и останалитѣ, лѣжаци на тая черта, мѣстности, хора, животни и пр.

Вѣстанието на Американскитѣ индийци.

Въ щата Миннезотъ червенокожитѣ индийци сѣ подигнали вѣстание. Вѣстанало е плѣмето *иллегосъ* (грабители). което има около 4000 войници. По голѣмата частъ отъ това плѣме били скитници, само една незначителна частъ имала постоянно мѣстожителство. Ней ъ било опрѣдѣлено едно извѣстно мѣсто за животъ и работа; слѣдъ нѣкое врѣме централната властъ въ Вашингтонъ намѣрила, че дадената на индийцитѣ територия е голѣма — поискали да отнематъ частъ отъ земята имъ; червенокожитѣ сѣ съпротивили, властъта насилила и резултата билъ вѣстанието отъ страна на червенокожитѣ. Американцитѣ задържали индийския вождъ Бушира и испратили Генералъ Беконъ на чело на единъ отрядъ отъ 200 души срѣщу вѣстаницитѣ. Послѣднитѣ заявили на Беконъ, че до като поне единъ отъ тѣхъ е живъ, нѣма да дадѣтъ да се отнеме ни парче отъ земята имъ. Беконъ отговорилъ съ залпъ. На другия день на Беконъ прѣстигва подкрѣпление и той съ цѣлия си отрядъ напада мечешкия островъ — нъ острова билъ празенъ. Американцитѣ дирили индийцитѣ, нъ дирианието било напразно. Слѣдъ като уморенитѣ войници се расположили на бивуакъ и наклали огньовитѣ, изъ гората се раздали строй на залпове и почти всички американци били наполовинъ избити. На Беконъ е испратено още подкрѣпление и бѣдѣето ще покаже до колко скоро ще бѣдѣтъ усмирени посрѣщачитѣ на Христофора Колумба.

БЪЛГАРСКА ЛОТАРИЙНА БАНКА

М. ЛЕВИНЪ И С-ИЕ

СОФИЯ, ПЛОЩАДЪ АЛЕКСАНДЪ I-Й, № 4.

ГЛАВНА КОЛЕКТУРА

на

БЪЛГАРСКАТА КЛАСНА ЛОТАРИЯ

Испрацѣ

ОРИГИНАЛНИ ЛОЗОВЕ:

$\frac{1}{1}$ — л. зл. 10; $\frac{1}{4}$ — л. зл. 2.50;
 $\frac{1}{2}$ " " " 5; $\frac{1}{8}$ " " " 1.25.

Прѣпорѣчваме да ни се испрацѣтъ паритѣ чрѣзъ пощенски записи или пощенски бонове въ прѣпорѣчани писма.

3—3

ОРИГИНАЛНИ ЛОЗОВЕ

на гарантираната отъ Българското Княжество Класна Лотария на градъ София, които сѣщеврѣменно сѣ снабдени съ фирмата на завѣдението ни, продаваме по слѣдующитѣ цѣни:

1-Й КЛАСЪ

Цѣль лозъ 10 лева златни	Половинъ лозъ 5 левъ зл.	Четвъртъ лозъ 2 50 лева зл.	Осмина лозъ 1 25 л. златни
-----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	-------------------------------

По порѣчки испрацѣме безплатно и на наши разноски официални планове, придружени съ подробни разяснения.

Отдѣление за Класната Лотария

на

ТЪРГОВСКАТА БАНКА ВЪ СОФИЯ.

Жгѣла на „Буливардъ Дондуковъ“ и улица Лега.
5—5

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 8641

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ да послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вѣлчирѣнското землище а именно:

1) Нива 8 декара и 9 ара мѣстността „Надъ Село“ оценена 56 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кучо Трифоновъ отъ с. Вѣлчи-трѣнь не заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 58 л. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3855 на Плѣвенскій Окр. Сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий явивши се купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 24 Септември 1898 година.

Дѣло № 476/96

2—2

П. сѣдеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8643

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Тученишкото землище а именно:

1) Нива въ мѣстността „Спайското“ отъ 12 декара оцѣнена 100 лева

Горния имотъ принадлежи на Кучо Лишовъ отъ с. Бохотъ не заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 100 л. 23 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 35 на Плѣвенскій Окол. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 1 Септември 1898 год.

Дѣло № 40/97

2—2

За п. сѣдеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8645

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ кан-

целярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ Вѣлчи трѣнското землище а именно:

1) Нива 24 декара въ мѣстността „Полето“ за 480 лева.

Горния имотъ принадлежи на Симеонъ Цондовъ с. Вѣлчи-трѣнь не заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 264 л. 70 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1836 на I Плѣвенскій Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 24 Септември 1898 год.

Дѣло № 335/95

2—2

За п. сѣдеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 9067

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Згальовското землище, а именно:

1) Лозе отъ 4 декара въ мѣстността „Орничето“ Оценено 74 лева.

Горния имотъ принадлежи на Илия Минковъ отъ с. Згальовъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 74 л. 12 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2130 на Плѣвенскій Окол. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цената която дади първия купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 5 Октомври 1898 год.

Дѣло № 274/97 год.

2—2

п. Сѣдеб. Приставъ: Г. Томковъ.

№ 8639

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бохотското землище а именно:

1) Нива 3 декара и 3 ара въ мѣстността „Белизмата“ оцѣнена 30 лева.—2) Нива отъ 7 декара и 1 аръ въ мѣстността Манавското оцѣнена за 60 лева.

3) Нива отъ 2 декара и 1 аръ мѣстността „Игновото Бранеще“ оцѣнена 8 лева 07 ст.

Горния имотъ принадлежи на Велю Василевъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 98 л. 07 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 142 на Плѣвенскій Окол. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 24 Септември 1898 год.

Дѣло № 43/97

2—2

За п. Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8637

Извѣстивамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученишкото землище а именно:

1) Нива отъ 18 декара въ мѣстността „Батювский връхъ“ оцѣнена за 180 лева.

2) Половинъ лозе отъ 1 декаръ и 2 ара въ мѣстността „Отереца“ оценено за 20 лева.

3) Дуканъ въ с. Тученица направенъ отъ камъкъ измазанъ съ калъ покритъ съ керимиди, построенъ на длѣжъ 6 метра 25 сан. м. ширена 5 м. и 60 сан. м. и височина 2 м. и 10 сан. м. къмъ улицата и отъ задъ прилепенъ къмъ земята съ дворъ отъ около 500 кв. метра оцененъ 120 лева.

Горния имотъ принадлежи на Цанко Минеовъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 339 л. 24 ст. и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 666 на Плѣвенскій Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 24 Септември 1898 год.

Дѣло № 164/97 год.

2—2

За п. Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 10286

Извѣстивамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ с. Г. Джбниш. землище, а именно:

1) Къща, землянка, „Мандовска-Махла“, дворъ около 2 декара, въ който има 2 коша за храни и сайвантъ, оцѣнени за 750 лева.

Горний имотъ принадлежи на Вѣло Ив. Мандовъ отъ с. Гор. Джбниш не е заложенъ продава се по взисканието на Маринъ Николовъ отъ гр. Плѣвень за 415 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3922 на Плѣвенскій Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ оцѣната на горѣ.

Разгѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень, 23 Октомври 1898 год.

Дѣло № 747/95 год.

1—183—2

и. д. п. с. приставъ: Ив. А. Гърковъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиевъ—Плѣвень.